

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΗΦΙΣΙΑΣ ΑΗΛΙΟΥΣΙΟΥ ΚΑΙ
ΩΡΩΠΟΥ

ΕΠΙΘΟΡΙΑΚΗ ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ ΠΕΤΡΟΥ ΚΑΙ ΠΑΥΛΟΥ ΠΕΥΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

Τηλ. 210 8027738 e-mail: agioi.apostoloi@gmail.com
ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΜΥΡΟΦΟΡΩΝ 8 Μαΐου 2011 ΕΤΟΣ 4ον ΤΕΥΧΟΣ 157ον

Αἱ Μυροφόροι γυναῖκες, ὀρθρου βαθέος, ἐπιστᾶσαι πρὸς τὸ μνήμα τοῦ Ζωοδότου, εὔρον Ἄγγελον, ἐπὶ τὸν λίθον καθήμενον, καὶ αὐτὸς προσφθεγξάμενος, αὐταῖς οὕτως ἔλεγε· Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν, τί θρηνεῖτε τὸν ἄφθαρτον ὡς ἐν φθορᾷ; ἀπελθοῦσαι κηρύξατε, τοῖς αὐτοῦ Μαθηταῖς.

48^η αἰμοδοσία

Κυριακή 8η Μαΐου 2011 9.30 π.μ. - 1.30 μ.μ.

στό Πνευματικό κέντρο τοῦ Ναοῦ μας,

Δίνεις Αἷμα, γίνεσαι μιμητής Χριστοῦ καί

μέτοχος-δικαιούχος σε κρίσιμη στιγμή ἀνάγκης σου.

Κυριακή των Μυροφόρων (Μάρκ. 15, 43 -16,8)

Συντάκτης επίσκοπος Αυγουστίνος Ν. Καντιώτης.

**Γιατί στις μυροφόρες το πρώτο «Χριστός ανέστη»;
«Ὁ δε λέγει αὐταῖς- Μὴ εκθαμβεῖσθε- Ἰησοῦν ζητεῖτε τὸν Ναζαρηνὸν τὸν εσταυρωμένον
ηγέρθη, οὐκ ἐστὶν ὡδε...» (Μάρκ. 16, 6)**

ΕΞΑΚΟΛΟΥΘΟΥΜΕ, αγαπητοί μου, να εορτάζουμε το μέγα, το κοσμοσωτήριο γεγονός της αναστάσεως του Σωτήρος Χριστού. Οι περισσότεροι ὕμνοι πού ψάλλονται την περίοδο αυτή ως θέμα έχουν την ανάσταση του Χριστού. Ἄλλα και αυτή ἡ θεία λειτουργία, πού γίνεται τις Κυριακές αυτές του ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΑΡΙΟΥ, διαφέρει από τη θεία λειτουργία του υπολοίπου εκκλησιαστικού ἔτους• διότι αμέσως μετά το «Ευλογημένη ἡ βασιλεία...» δέ' λέμε αμέσως τα ειρηνικά, δέ' λέμε τις αιτήσεις «Εν ειρήνῃ του Κυρίου δεηθώμεν...», ἄλλα ὁ ἱερεὺς θυμιάζει την αγία τράπεζα ἀπ' ὅλες τις πλευρές καθώς και ὄλο το ναό και ψάλλει μαζί με τους ψάλτες κατ' επανάληψιν, δέκα φορές, το «Χριστός ανέστη».

Το «Χριστός ανέστη» ἀκούγεται ὅλες τις Κυριακές ἄλλα και ὅλες τις ἡμέρες μέχρι της Αναλήψεως. Το «Χριστός ανέστη» εἶναι, ἀδελφοί μου ὁ γλυκύτερος χαιρετισμός, χαιρετισμός πού μεταφέρει ἀπό στόμα σε στόμα, ἀπό γενεά σε γενεά το μέγα μήνυμα, την πιο χαρμόσυνη εἶδηση, ὅτι ὁ Κύριος νίκησε το θάνατο. Χιλιάδες φορές - ἀμέτρητες ἀκούστηκε, και ἀκούγεται, και θα εξακολουθήσει ν' ἀκούγεται το «Χριστός ανέστη». Ἄλλα πότε ἐλέχθη για πρώτη φορά; ποια αὐτιά το πρωτοάκουσαν; ποιος εἶναι ἐκεῖνος πού ἀκουσε για πρώτη φορά το «Χριστός ανέστη»;

Ὅπως τη γέννηση του Χριστοῦ δεν την ἔμαθαν πρώτοι οι μεγάλοι και ἰσχυροί και πλούσιοι, ἀλλά οἱ ταπεινοί και φτωχοί βοσκοί πού ἔβοσκαν τα ποίμνια τους στα βοσκοτόπια της Βηθλεὲμ, ἔτσι και την ἀνάσταση του Χριστοῦ, το γεγονός ὅτι ὁ Ἰησοῦς σύντριψε τις πύλες του ἄδου, δεν το ἀκουσαν πρώτοι οἱ ἐπιφανείς και ἀξιωματοῦχοι, δεν το ἀκουσαν οἱ ἰσχυροί ἄνδρες, δεν το ἀκουσαν οὔτε και αὐτοί οι μαθηταί του Χριστοῦ• το μήνυμα της αναστάσεως του Κυρίου το ἀκουσαν πρώτες ἀπ' ὅλους οἱ γυναῖκες, οἱ μυροφόρες γυναῖκες• και προς τιμὴν αὐτῶν των γυναικῶν εἶναι αφιερωμένη ἡ σημερινή Κυριακή, τρίτη Κυριακή ἀπὸ το Πάσχα.

Ἄλλα γιατί το μήνυμα της Αναστάσεως το ἀκουσαν πρώτες ἀπ' ὅλους οἱ μυροφόρες; Γιατί ἡ πρώτη εμφάνιση του αναστάντος Κυρίου να γίνει σ' αυτές; Μήπως ὁ Χριστός στην περίπτωση αὐτή ἐνήργησε μεροληπτικός;

Μεροληπτικός σε καμία στιγμή της ζωῆς του δεν συμπεριφέρθηκε ὁ Κύριος. Ἦταν δίκαιος• και συνεπώς, ἐάν τώρα ὄχι οἱ ἄντρες, ὄχι οἱ ἀπόστολοι, ὄχι ὁ Πέτρος

και ο Ιωάννης, αλλά οι γυναίκες άκουσαν το χαρμόσυνο μήνυμα, υπάρχει λόγος• λόγος όχι κάποιας ιδιαίτερας συμπαθείας, αλλά λόγος δικαιοσύνης. Ο Χριστός αγαπά όλα τα παιδιά του και αμείβει το καθένα χωρίς να μεροληπτεί εις βάρος άλλου. Άκουσαν πρώτες οι μυροφόρες γυναίκες το «Χριστός ανέστη», διότι τους άξιζε πράγματι να το ακούσουν. και τους άξιζε, διότι αυτές έδειξαν αρετές που δεν έδειξαν ούτε οι μαθηταί του Κυρίου. Ποιες αρετές έδειξαν;

- Από την πρώτη μέρα που γνώρισαν τον Κύριο στη Γαλιλαία, έγιναν πιστές μαθήτριες του, τον ακολουθούσαν και δαπανούσαν από τα υπάρχοντα τους για τη συντήρηση εκείνου καθώς και του ομίλου των μαθητών του• «ότε ην εν τη Γαλιλαία ηκολούθουν αυτώ» (Μάρκ. 15,41) και «διηκόνουν αύτω εκ των υπάρχόντων αυταίς» (Λουκ. 8,3). και μόνο τότε;

- Την ώρα της θυσίας του, ενώ όλοι είχαν εγκαταλείψει τον Κύριο, ενώ ο μεν Ιούδας τον πρόδωσε για τριάκοντα αργύρια, ενώ ο Πέτρος τον αρνήθηκε εμπρός σε μια υπηρέτρια και μάλιστα με όρκο, ενώ οι άλλοι μαθηταί πλην του Ιωάννου «πάντες αφέντες αυτόν έφυγαν» (Ματθ. 26,56), ενώ όλοι όσους είχε ευεργετήσει καθ' όλο το διάστημα της δημοσίας δράσεως του πήγαν και ενώθηκαν μαζί με τους εχθρούς και φώναζαν «Άρον άρον, σταύρωσον αυτόν» (Ίωάν. 19,15), μέσα στη γενική αυτή εγκατάλειψη οι μυροφόρες έμειναν πιστές και αφοσιωμένες στον Κύριο. Έμειναν κοντά στον Διδάσκαλο, ζώντας το δράμα από απόσταση τόση όση τους επέτρεπαν οι συνθήκες. ούτε ένα λεπτό δεν αποχωρίσθηκαν από αυτόν. «Ήσαν δε εκεί και γυναίκες πολλαί από μακρόθεν θεωρούσαι, αίτινες ηκολούθησαν τω Ιησού από της Γαλιλαίος διακονούσαι αυτώ• εν αίς ην Μαρία ή Μαγδαληνή, και Μαρία ή του Ιακώβου και Ιωσή μήτηρ, και ή μήτηρ των υιών Ζεβεδαίου» (Ματθ. 27,55-56) «και Σαλώμη, αι...και διηκόνουν αυτώ, και άλλαι πολλαί αι συναναβάσαι αυτώ εις Ιεροσόλυμα» (Μάρκ. 15,40-41). Βρήκαν το ψυχικό σθένος να μείνουν εκεί, στο Γολγοθά. Είδαν το φρικτό θέαμα. Άκουσαν όλους τους λόγους, που είπε ο Χριστός επάνω στο σταυρό, άκουσαν και το «Τετέλεσται» (Ίωαν. 19,30).

- Άλλα και μετά το θάνατο του δεν αναχώρησαν. Έμειναν θρηνώντας κοντά στο σταυρό.

Και μόλις παρουσιάστηκε ο Ιωσήφ ο από Αριμαθαίας και ο Νικόδημος με την άδεια του

ενταφιασμού, αυτές έτρεξαν, τους βοήθησαν, τους συνόδευσαν στο μνημείο, και δεν

έφυγαν από 'κει παρά μόνο όταν ο ήλιος της δραματικώτερας αυτής ημέρας έριξε πάνω στη γη τις τελευταίες του ακτίνες.

- Την αγάπη τους όμως, την ανδρεία τους, τη μεγάλη ψυχή τους την έδειξαν κατ' εξοχήν τη

νύχτα της Αναστάσεως, «τη μια των σαββάτων» (Λουκ. 24,1). Τότε, ενώ ήξεραν ότι το μνήμα είναι σφραγισμένο, ότι λίθος μεγάλος και βαρύς φράζει την είσοδο του, ότι ένοπλοι Ρωμαίοι στρατιώτες φρουρούν τον τάφο κ' έχουν εντολή να χτυπήσουν καθένα που θα τολμούσε να πλησίαση εκεί, εν τούτοις οι μυροφόρες γυναίκες «λίαν πρωί» (Μάρκ. 16,2), «όρθρου βαθέος» (Λουκ. 24,1), πριν ακόμη ανατείλει ο ήλιος, ξεκινούν να έρθουν στο μνήμα φέρνοντας μαζί τους αρώματα, τα

όποια είχαν ετοιμάσει, για να μυρώσουν το σώμα του Χριστού. Κανένας φόβος και καμιά δυσκολία δεν στάθηκαν ικανά να τις εμποδίσουν. Το μόνο πού τις απασχολούσε ήταν, πώς θ' αποκυλίσουν τον τεράστιο και ασήκωτο εκείνο λίθο από το άνοιγμα του μνημείου.

Μία τέτοια αγάπη, μία τέτοια αφοσίωση, μία τέτοια ανδρεία ήταν δυνατόν να μη δη, να μην εκτιμήσει, να μη βραβεύσει ο Κύριος; Αμοιβή λοιπόν της αγάπης τους ήταν το ότι πρώτες αυτές άκουσαν τη μεγάλη είδηση, το άγγελμα της Αναστάσεως, το «Χριστός ανέστη», από άγγελο Κυρίου. Και εν συνεχεία, ότι πρώτες αυτές βλέπουν τον αναστάντα Κύριο και παίρνουν εντολή, να μεταδώσουν το μήνυμα αυτό στους μαθητάς και στις άλλες μαθήτριες. Κ' εμείς σήμερα, αγαπητοί μου, πού εορτάζουμε τη μνήμη των αγίων μυροφόρων γυναικών, άντρες και γυναίκες ας μιμηθούμε των μυροφόρων τις αρετές, ιδίως την αγάπη πού είχαν στον Κύριο.

Είναι αλήθεια, ότι και μέχρι σήμερα οι γυναίκες αγαπούν το Θεό περισσότερο από τους άντρες. Αυτές εκκλησιάζονται περισσότερο. Αυτές έρχονται στους ναούς «όρθρου βαθέος». Αυτές μελετούν το Ευαγγέλιο και άλλα εκκλησιαστικά βιβλία. Αυτές τρέχουν στο κήρυγμα, όπου ακούγεται λόγος Θεού. Αυτές είναι προθυμότερες στην άσκηση της φιλανθρωπίας και ελεημοσύνης. Αυτές... Ώ, πόσα δεν οφείλει ή Εκκλησία στις γυναίκες τις θερμές!

Σήμερα όμως, στους χρόνους αυτούς της απιστίας και της διαφθοράς, και οι γυναίκες αρχίζουν να κλονίζονται, να χάνουν το άρωμα της πίστεως και της ευσεβείας. Οι πειρασμοί είναι μεγάλοι. Τα κακά παραδείγματα, τα θέατρα, οι κινηματογράφοι, τα αισχρά περιοδικά, ή μόδα, όλα μαζί σπρώχνουν τη γυναίκα να λησμονήσει τον προορισμό της, την αποστολή της, να προδώσει την πίστη και την ηθική.

Άλλ' όχι! Οι γυναίκες, όσες τουλάχιστον κατοικούν στη γωνία αυτή της γης, ας μη παρασύρονται από τα απατηλά συνθήματα, ας μη θαμπώνονται από φανταχτερές εικόνες και άλλα είδωλα, ας κλείσουν τα αυτιά στις εισηγήσεις του όφεως. Ας μη μιμηθούν την Εύα, πού άκουσε τη συμβουλή του εωσφόρου και απολεσθεί• ας μιμηθούν τις μυροφόρες, τις άγιες πού αγάπησαν τον Κύριο. Να είσθε δε βέβαιοι, ότι τότε θα έχουν και στην παρούσα ζωή την ευλογία του Κυρίου και θ' αξιωθούν και αυτές ως μυροφόρες της βασιλείας των ουρανών αμήν.

Απομαγνητοφωνημένη ομιλία, ή οποία έγινε στον Ιερό ναό Ζωοδόχου Πηγής
Δάφνης - Αθηνών
την 5-5-1957. Καταγραφή και διόρθωση 15-5-2005.

48η αίμοδοσία